

Lovforslag i den Retning, og det var et nøiagtigt Billede, naar den ærede Taler, det 9de kongevalgte Medlem (Sifcher), nævnedes Sifshuusstener; men naar han mente, at man saa let, som det syntes efter hans Forslag, kunde flyve over alle Vanskeligheder, saa troer jeg dog, at han ved nøiere, at gjennemtenke sin egen Tanke vil være enig med det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig); at hvad han foreslog, nødvendigvis maatte blive en virkelig Tvangsløst. Og skulde han virkelig tænke paa ad anden Vej, ved blot at ophæve Fæstet, at komme til Maalet, saa er jeg bange for, at det kunde gaa ham, som det gik en anden Græker fra Oldtiden, hin heromte Mand, der satte sig et høitstillet Maal og søgte at flyve dertil, men — faldt i Vandet. — Jeg vil slutte med en Bemærkning, og den retter jeg mod den ærede Taler (Gstrup), der har ment, at vi skulde afvise yderligere Forhandlinger om denne Sag, og det er den, at jeg ikke troer, han vilde opnaa det Maal, han med dette Forslag tilsigter, thi det kan jo da ikke være os ubekendt, at, komme vi ikke nu til at behandle et Forslag om Ophævelsen af Forpagningsretten efter Forordning af 1792, saa ville vi om saa Uger have det selvsamme Forslag at behandle i et andet Lovforslag, som jo ganske vist meget hurtigt vil arbejde sig op hertil. I dette Forslag stod der oprindeligt, hvis jeg ikke feiler, en § 5, hvis Indhold nu foreligger her som en Beslutning af Folkethinget. Vise vi nu Folkethingets Beslutning tilbage, saa kommer ganske vist den gamle § 5 op igen, og dersom altsaa Landsthinget ikke vil erklære, at det overhovedet ikke vil indlade sig paa nogen Forhandling om Foranstaltninger til Fæsteforholdets Afsløsning ved Selveiendom, ja, saa maa vi ind paa denne Sag; det kan ikke hjælpe, at vi søge saaledes at sende den bort, vi nødes til at komme ind paa den, og jeg er da enig med, hvad der er ytret, at det vel turde være i sin Orden, at ogsaa Landsthinget engang kom til at sige sin Mening om denne Sag. Den staaer jo i saa nøie Forbindelse med det andet Lovforslag, der foreligger, at det for mig staaer som meget naturligt, om vi henviste begge disse Sager

— den anden Sag vil jo snart komme til at foreligge her — til et Udvalg, bestaaende af et temmelig betydeligt Antal Medlemmer, som saa i Forening kunde behandle dem; maaske var det saa muligt, at det 9de kongevalgte Medlem kunde lære os at flyve.

Gstrup: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, gjorde mig den Ære at identificere mig med det Udvalg, der i forrige Samling havde været nedsat her i Thinget i Sagen om en Tvangsafsløsning af Fæsteforholdet, idet han temmelig hyppig, om ikke stadig, brugte det Udtryk „han“, der ved sigtende til mig, hvor han dog aabenbart mente hint Udvalg eller i et snevrere Omfang hint Udvalgs Flertal eller i et endnu snevrere Omfang dets Ordfører. Jeg skal imidlertid meget villig acceptere dette, naar jeg saa ogsaa deri tør søge en Undskyldning, overfor det ærede Thing for, at jeg, skjøndt ikke den, der er nærmest til at hævde Betydningen af det nævnte Udvalgs Udtalelser i forrige Samling, dog tager mig af den efter min Opfattelse vrang Fremstilling af, hvad der ligger i disse Udtalelser, som den ærede sidste Taler fremsatte. — Jeg maa da først gjøre opmærksom paa, at, hvad Landsthinget i forrige Samling vedtog, var den afkortede Dagsorden, som var foreslaaet af et høitæret og desværre nu savnet Medlem af Thinget for Kjøbenhavn, og at denne afkortede Dagsorden ikke taler et eneste Ord om at gaa den indirekte Vej for at fremme Selveiendom; at gjøre Besiddelsen af Fæstetendommene utaaelig for Gierne. Den udtaler sig med rene og klare Ord om, at Lovgivningsmagten er berettiget til at paabyde Fæstes Dvergang til Selveiendom, men jeg troer dog virkelig, at der hører megen Kunst til for at forandre dette Ord „paabyde“ til at „bortægre“ Gierne fra deres Eiendomme. Hvad Landsthinget med overveiende Flertal vedtog i forrige Samling, det var kun, at Lovgivningsmagten er kompetent til at paabyde Fæstes Dvergang til Selveiendom, og at — dersom noget Saadant skal ske — maa Forslag derom helst udgaa fra Regjeringen. Dette er de simple og i mine Tanker overordentlig uskyldige Udtalelser, som dengang fremkom fra Lands-